

4. Узагальнюючи цивільні (приватні) права та інтереси неповнолітніх можна звести до наступного:

4.1. Виховання неповнолітніх відповідно до загальноприйнятих моральних засад, піклування про стан їх здоров'я, духовний і фізичний розвиток, навчання, підготовка їх до праці та самостійного життя.

4.2. Надання неповнолітнім допомоги при здійсненні ними своїх суб'єктивних прав та виконання юридичних обов'язків, а також оберігання їх від зловживань з боку третіх осіб.

4.3. Надання згоди на укладання тих правочинів, які згідно з законом діти не мають права укладати самостійно.

5. Здійснення прав та інтересів дітей може зазнавати деяких обмежень, проте ними можуть бути лише ті обмеження, які передбачені законом і необхідні:

- для поваги прав і репутації інших;
- для охорони державної безпеки, громадського порядку (order public), або здоров'я, або моралі населення.

Одержано 20.04.2017

УДК 342.922

Ярослава Андріївна Долинна,

курсант 2 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук, доцент Ясечко С. В.

ПРОБЛЕМА ЗАХИСТУ ЧЕСТІ ТА ГІДНОСТІ

У сучасних умовах в нашій державі виникла проблема щодо захисту прав і свобод людини, так як це є однією з домінантних складових суспільного прогресу. Справжній прогрес неможливий без належного забезпечення прав і свобод людини, у тому числі права на честь, гідність і ділову репутацію.

Щоб вирішити цю проблему, насамперед треба розуміти взагалі, що таке «честь» та «гідність», а також якими законодавчими нормами вони регулюються.

Українське законодавство не роз'яснює такі поняття як «честь» і «гідність», їх визначення надається вченими, які працювали в науці цивільного права, а саме вивчали це питання.

Честь у доктрині цивільного права роз'яснюється, як соціальна оцінка особистості, що формується у процесі її суспільного життя, діяльності і спілкування. Можна сказати, що зі словом «честь» пов'язується оцінка суспільством моральних та інтелектуальних особливостей людини.

Гідність – це внутрішня самооцінка особистості своїх ділових, моральних та інших соціальних якостей, а також його властивостей, здатностей та

суспільного значення. Усвідомлення людиною того факту, що вона володіє певними моральними та інтелектуальними якостями і визначається гідністю.

Між собою честь і гідність мають нерозривний характер, так як в їх основу покладено єдиний критерій моральності. Якщо гідність – цінність людини, то честь – це, по суті, оцінка цієї цінності.

Чість та гідність є особистими немайновими благами, які є невіддільними від особистості. Вони виникають з моменту народження людини і тривають на протязі її життя. Згідно зі ст. 28 Конституції України кожен має право на повагу до його гідності. Подібні положення також закріплені й у міжнародних актах з прав людини. Згідно з ч. 1 ст. 297 ЦКУ законодавство гарантує кожному право на повагу до його гідності й честі; гідність і честь фізичної особи є недоторканими (ч. 2 ст. 297 ЦКУ).

Змістом цивільно-правового захисту честі, гідності та ділової репутації є правові відносини, в яких морально потерпіла сторона має право вимагати у суді спростування відомостей, які порочать її честь, гідність та ділову репутацію (ч. 3 ст. 297 ЦКУ), а інша сторона, яка ці відомості поширила, повинна дати спростування.

Відповідно до положень Конституції України, а саме ч. 4 ст. 32 кожному гарантується судовий захист права спростовувати недостовірну інформацію про себе і членів своєї сім'ї та права вимагати вилучення будь-якої інформації, а також право на відшкодування матеріальної і моральної шкоди, завданої збиранням, зберіганням, використанням та поширенням такої недостовірної інформації. Також фізична особа, щодо якої було поширено неправдиві відомості, які завдають шкоди її інтересам, честі, гідності та ділової репутації має право вимагати ще й компенсацію майнової і моральної шкоди.

Ми бачимо, що в законодавстві держави відведені спеціальні норми, які повинні урегульовувати цю проблему, та все ж таки кожен розуміє, що лише законодавчого закріплення недостатньо, треба щоб це ще мало підтвердження на практиці. Тому, проблема захисту честі та гідності людини у сфері правосуддя є доволі актуальною проблемою процесуальної науки, її все більш активно досліджують українські вчені-юристи. Та все ж таки усі наявні публікації не вичерпують цю проблему, а скоріше надають фундаментальну базу для її подальшого дослідження, що залишає це питання відкритим для подальшого більш детального вивчення.

І на останок, хочу сказати, що на мою думку важливою гарантією забезпечення поваги до честі і гідності та інших прав людини є не тільки система правових принципів, приписів, санкцій та інших правових засобів, а і також норми моралі.

Одержано 20.04.2017

